

PASTORAAL WOORD

Zout en Licht: missionaire aanwezigheid

Van 29 april tot 3 mei 2024 nam ondergetekende in Venlo deel aan een grote vergadering: *het 30^e Provinciaal Kapittel van de paters SVD in Steyl*.

Het thema van dit Kapittel was: 'Verbonden in Spiritualiteit met Vader, Zoon en Geest', zodat wij als missionaire gemeenschappen Zout en Licht zijn voor de wereld om ons heen. Er waren in totaal 20 deelnemers aanwezig uit 7 verschillende actieve SVD-Missionaire gemeenschappen, die momenteel in Nederland en België werkzaam zijn.

Tijdens deze dagen bespraken we verschillende waardevolle thema's, die te maken hebben met de continuïteit van de missionaire aanwezigheid en met de toekomst van de paters SVD in Nederland en België. Ook de Missionaire parochie/kerk kreeg heel veel aandacht tijdens dit kapittel. Het was mooi om dit mee te mogen maken. Graag geef ik deze informatie door.

Herdenking 4 mei 2024

Zaterdag 4 mei gaven we onze speciale aandacht aan de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog, en aan de slachtoffers van de huidige oorlogen in Oekraïne, Gaza en het Midden-Oosten. Op die avond ging ik zelf voor in de avondviering in de Drie Stromen-kerk. Aan het eind van die viering hielden we 2 minuten stilte.

De aanwezigheid van parochianen en ook buurtbewoners was op deze 4 mei-avond in onze Hofkerk nogal gering. We vragen ons af: waarom was er zo weinig belangstelling van onze parochianen bij deze herdenkingsavond?

Zondag 5 mei vierden wij de Bevrijding van Nederland. God en onze voorouders danken we met heel ons hart voor hun offers, waardoor wij nu in vrede mogen leven. Maar onze wereld is momenteel veel onveiliger geworden. Wat moeten wij, kunnen wij daaraan doen?

Vormselviering met Pinksteren

Op de tweede Pinksterdag, 20 mei: het feest van de Heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk vierde ons Samenwerkingsverband C&F in de Sint Petrus Banden-kerk te Diemen het Vormsel-Sacrament voor 22 vormelingen. Elf vormelingen komen uit de Sint Urbanus- en de Graankorrel-gemeenschappen; elf andere vormelingen komen uit de ABG-, MvG- en SPB-gemeenschappen.

Het was voor de eerste keer dat we als regio een gezamenlijke Vormselviering hebben gedaan. Mgr. Jan Hendriks was de hoofdcelebrant in de viering, waarin diaken Patrick Gunther als assistent, ondergetekende en priester Edward Moltzer concelebreerden.

De viering was mooi en heel feestelijk. Wij zijn heel blij en dankbaar, dat 22 vormelingen van ons Samenwerkingsverband C&F hun Vormsel hebben gedaan. Dank aan alle vrijwilligers voor hun inzet en toewijding daarvoor.

De 6^e Regioviering C&F 30 juni

Op zondag 30 juni houden wij onze 6^e gezamenlijke Regioviering binnen ons Samenwerkingsverband C&F.

Onze Martelaren van Gorcum-kerk is de plaats van deze viering. Op die zondag zijn alle vier andere locaties binnen onze regio gesloten. Iedereen is welkom!

Op basis van de Schriftlezingen van deze zondag koos het Pastoraalteam van C&F een inspirerend thema: **'Laat je raken'**. Aanraken = Verbinding zoeken naar elkaar toe. De vraag is: met wie in het Evangelieverhaal identificeren wij ons? Tijdens deze viering horen we meer over de inhoud van dit thema. Het word een inspirerende viering voor iedereen.

De collecte in deze viering is bestemd voor de Vluchtelingen-Caritas van onze regio. Leden van onze koren zingen voor en met ons o.l.v. Catharina Bonsel. Dank aan iedereen, die direct betrokken is bij de voorbereiding en uitvoering van deze viering.

Bezoek Kloosterdorp Steyl: 27 juli 2024.

Het Pastoraal-team van onze regio C&F heeft geregeld, dat parochianen uit onze regio op bezoek kunnen gaan bij het Kloosterdorp in Steyl. Datum: zaterdag 27 juli.

We gaan daar met een bus heen. Reisorganisatie 'Mijn Amor' en pater Yan Asa SVD gaan dit organiseren. **De kosten zijn € 65 per persoon**, inclusief: busreis heen en terug, water en snack, kopje koffie/thee, bezoek aan Missie-Museum en een lunch-buffet. We vertrekken om 07.00 uur vanaf bushalte Amsterdam Muiderpoort station, en om 07.30 uur vanaf station Duivendrecht. De flyer komt later.

Aanmelden vóór 14 juli 2024 via: abgparochie@gmail.com: o.v.v. uw naam en telefoonnummer. Contactpersoon P. Yan Asa, tel/whatsapp: 06 422 94 134. Bankrekening 'Mijn Amor': NL 05 INGB 0008 4131 28. Deze informatie kunt u ook lezen in de laatste editie van Saamhorig. Gaat u mee?

Afwezig van de Regio CF

Vanaf maandag 24 t/m zaterdagmiddag 29 juni zullen pater Bert Wooning, pater Edmund Owusu en ondergetekende afwezig zijn. Zij nemen deel aan de jaarlijkse retraite van de pater SVD in Steyl. Als er Ziekenzalving nodig is, kunt u pater Frans Mulders benaderen: tel: 06 526 21 539 en ook pater Yan Asa: tel: 06 422 94 134.

P. M. Jehandut SVD.

Een woord is de tederste aanraking van het oor dat luistert

Piet Nijs, Belgisch filosoof/schrijver

VAN DE VOORZITTER

Met Hemelvaart was ik samen met een aantal andere parochianen aanwezig bij de oecumenische viering in de Koningskerk met de Evangelische Broedergemeente, PKN De Bron, de Muiderkerk, het Leger des Heils en onze parochie.

Het was een prachtige viering waar met een groot aantal aanwezigen van harte werd gezongen en de Agape maaltijd werd gedeeld.

Het gezegde: "samen staan we sterker", is ook hier van toepassing. Soms lijkt het dat we als Martelaren van Gorcum-parochie er alleen voor staan in een seculiere omgeving die weinig idee heeft van de waarde van onze geloofsgemeenschap. Vaak vinden mensen dan wel ons kerkgebouw mooi. Er wordt dan niet beseft dat de bouw en het onderhoud het resultaat zijn van jarenlange inspanning door parochianen door de generaties heen. Hun geloof maakte dat ze samen deze bijzondere prestatie onbaatzuchtig leverden tot op de dag van vandaag.

Ook nu bestaat onze parochiegemeenschap bij de gratie van mensen die elkaar onbaatzuchtig ten dienste zijn, zowel voor de parochie als voor hun naaste omgeving. Dat is in deze tijd geen vanzelfsprekendheid meer, waar het eigenbelang steeds meer de boventoon voert.

Mocht u het gevoel bekruipen dat het steeds minder wordt, kan ik u aanbevelen om de halfjaarlijkse oecumenische viering eens bij te wonen. Samen zingen en vieren met andere christenen geeft een goed gevoel dat wij samen op weg zijn. In dat kader kan ik u ook de Clara & Franciscus viering op 30 juni aanbevelen.

Deze keer vindt de gezamenlijke viering van de 4 parochies plaats in onze kerk onder begeleiding van onze koren. Maak het mee en ervaar hoe het is om samen met de andere parochies ons geloof te vieren en te delen.

Zoals u wellicht vernomen hebt, is op 6 mei een delegatie van het samenwerkingsverband bij het Bisdom langs geweest. Hierover staat in deze uitgave van Hofnieuws een persbericht van het parochiebestuur, dat eerder via de email nieuwsbrief is verspreid en op zondag 12 mei is voorgelezen. Graag wil ik een drietal punten met u delen.

- Als eerste wil ik u melden dat het parochiebestuur -waar Caspar v.d. Leeuw en ik deel van uitmaken- al geruime tijd met het onderwerp van het aanwijzen van de centrale kerk bezig zijn. In dit proces zijn we als bestuur nader tot elkaar gekomen. Als bestuur zijn we er voor alle locaties en niet alleen voor de locatie waar we zelf vandaan komen. Dat is de grote winst van het keuzeproces voor ons geweest. Naast dat we oog hebben gekregen voor elkaar, is er ook een overtuiging ontstaan dat we als parochies elkaar nodig hebben. Dat we samen sterker staan dan ieder voor zich. Werd voorheen een fusie als bedreiging gezien werd, nu zien wij als bestuur het samengaan van de parochies als een kans. Daarvoor is wederzijds vertrouwen nodig en dat is door het proces met het Bisdom sterker geworden.
- Als tweede punt wil ik opmerken dat wij als bestuur het proces ook te lang vinden duren. In het gesprek met het Bisdom hebben wij duidelijk gemaakt dat wij al geruime tijd in de wachtstand staan in afwachting van het Bisschoppelijk besluit welke locaties open mogen blijven en welke op termijn als steunpunt dicht zullen gaan. Zonder dit besluit kunnen we geen goede plannen maken voor de toekomst. Een pastoraal plan kan nu alleen in aanzet gemaakt worden maar om het volledig te maken, moet duidelijk zijn welke ruimte het Bisdom ons geeft. Dat besef is hopelijk tot hen doorgedrongen. Zonder beloftes te doen, streven wij ernaar om uiterlijk half juni de gevraagde informatie aan te leveren met het verzoek ons voor september te laten weten wat het besluit wordt.

- Als derde en laatste punt streven wij ernaar dat het besluit van het Bisdom conform ons advies zal zijn zoals beschreven in de notitie. Dit is ook een vraag om vertrouwen. Wij willen het Bisdom vragen ons als bestuur het vertrouwen te schenken om ons plan om tot een vitale, missionaire Clara & Franciscus parochie te komen uit te voeren op de voorgestelde locaties. Over ons advies in onze notitie is goed nagedacht en financieel zijn er geen belemmeringen. Hopelijk deelt het Bisdom met ons het geloof dat er nog steeds een waardevolle rol is weggelegd voor de katholieke kerk in Amsterdam-Oost, Diemen en Amsterdam ZO. Zodra er nieuws te melden is, dan hoort u van mij.

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg

PERSBERICHT VAN HET PAROCHIEBESTUUR

n.a.v. gesprek met Bisdom op 6 mei 2024

Het bestuur van de C&F parochies is op 6 mei in gesprek geweest met vicaris-generaal Mgr. Putter en algemeen econoom dhr. van der Steen. Onze notitie met het voorstel tot het aanwijzen van twee centrale kerken, te weten de St Petrus Banden en HH Martelaren van Gorcum is in de staf van het bisdom besproken. Het bisdom is nog niet tot een besluit hierover gekomen, want er waren nog een aantal vragen, te weten:

1. In de notitie is aangegeven dat er criteria zijn opgesteld waarop de locaties zichzelf beoordeeld hebben om zo tot een keuze voor centrale kerk of steunpunt te komen. Gevraagd werd welke criteria dat waren en welke (cijfermatige) onderbouwing daarbij hoort. Concreet met vitaliteit-/bezoekcijfers per zondag, MJOP's (onderhoudsplannen) en de financiële situatie en een korte toelichting hoe men tot de keuzes gekomen is.
2. Ook werd gevraagd om een doorkijk in de tijd m.n. voor de beoogde steunpunten. Het bisdom wil weten op welke momenten er vervolkeuzes worden gemaakt.
3. Tot slot wordt gevraagd om een aanzet tot een pastoraal plan met aandacht voor het verenigen van beleving vanuit verschillende culturen binnen een interculturele parochie en stappen naar afstemming en centrale coördinatie.

Het bestuur gaat met bovenstaande punten aan de slag en zal zo snel mogelijk hierover rapporteren aan het bisdom.

4 MEI IN DE HOFKERK

Op 4 mei zijn in onze Hofkerk de doden van de tweede wereldoorlog herdacht evenals de slachtoffers van oorlogshandelingen en vredesmissies nadien.

Namens de parochie voerde Paul v.d. Elst het woord. Daarna was het woord aan Marijke Kuijer-Krug, de dochter van bij veel parochianen bekende, in 2022 overleden, Doki Krug. Als laatste haalde Paul van der Elst een jeugdherinnering op van onze parochiaan Theo Fijen, die de oorlog als jongetje van 10 op wel heel indringende manier meegemaakt heeft.

Hieronder de twee toespraken op deze bijzondere bijeenkomst, die om 8 uur, na de twee minuten stilte, besloten werd met het zingen van het Wilhelmus, waarna er bloemen gelegd werden bij het herdenkingsmonument in de Mariakapel voor onze omgekomen parochianen.

Marijke Kuijer-Krug

De oorlog heeft in onze familie een litteken nagelaten, dat blijvend pijn doet.

Mijn moeder, Doki Krug-van Beers, is op 19 juli 2022 op 92-jarige leeftijd overleden. Zij komt uit een gezin van 11 kinderen, en ze woonden in de Willem Beukelsstraat 39 in de Watergraafsmeer, zij was, is en blijft de zus van Jan van Beers. Uit naam van haar wil ik de volgende tekst uitspreken:

Broer Jan was mijn moeders 'grote broer' hij leerde haar en haar broers en zussen fietsen en hij bond hun schaatsen onder als er ijs lag.

In 1944 was Jan in opleiding voor inspecteur van politie in Den Haag, destijds onder Duits toezicht. Hij moest een verklaring ondertekenen dat hij mee zou werken met de Duitsers om onze Joodse stadgenoten op te pakken.

Dit heeft hij samen met een aantal anderen "de zogenaamde Oranjemannen" geweigerd en daarmee tekende hij zijn doodvonnis. Hij werd opgepakt en is in november 1944 naar kamp Amersfoort gebracht, daar kreeg hij 3 uur bedenkijd. Zijn vader, mijn opa is toen op de fiets met houten banden, vanuit Amsterdam naar Amersfoort gereden om burgerkleding te brengen en om afscheid te nemen van zijn zoon.

Daar kreeg hij te horen dat zijn zoon net was afgevoerd naar concentratiekamp Neuengamme, slechts 23 jaar oud.

Jan van Beers heeft in kamp Amersfoort nog een laatste afscheidsbrief geschreven naar mijn opa en oma waarin stond dat zij zich vooral geen zorgen hoefden te maken en 'dat alles goed ging' maar dat hij een tijdje moest werken in Duitsland. Zijn afscheidsbrief heeft mijn oma altijd bewaard.

In februari 1945 kwam er een politieagent aan de deur en drukte een vodge papier in mijn moeders hand, zij was toen 13, waar alleen op stond: Overleden: Jan. Totaal overstuur riep zij haar ouders.

Jan is in het concentratiekamp aan difterie en uitputting overleden.

Toen ik een jaar of 12 was sprak ik hierover met mijn oma, zij vertelde dat zij veel verdriet had, maar dat zijn beslissing om niet mee te werken met de Duitsers, uiteindelijk naast haar inténs verdriet, ook plaats had gemaakt voor trots. Mijn oma zei "ik ben trots op hem omdat hij zijn hart op de juiste plaats had".

Tijdens haar leven heeft mijn oma vijf kinderen verloren.

Toch heeft zij naast haar intense verdriet het leven altijd gevierd. Elk feestje is uitgebreid gevierd binnen de familie. Over het verdriet werd niet zoveel gesproken. Mijn oma zei: "als ik altijd verdrietig ben dan komen de mensen niet meer; ik huil mijn kussen 's nachts nat".

Hierin leek mijn moeder erg op mijn oma.

Na de oorlog is in de Mariakapel in deze kerk een monument geplaatst met hierop zijn naam "Jan van Beers", samen met nog andere mannen die niet meer zijn teruggekeerd.

Vanaf die tijd heeft mijn moeder elk jaar op 4 mei tot zeer hoge leeftijd bloemen naar het monument gebracht. Toen zij bijna 2 jaar geleden overleed heb ik deze taak met liefde van haar overgenomen.

De Stichting Oktober '44 heeft na 65 jaar de portefeuille van mijn oom teruggevonden. In de portefeuille zaten nog foto's van hun gezin.

Tijdens een 4-mei herdenking in deze kerk is de portefeuille aan mijn moeder Doki en haar zus Luus, uitgereikt door pastor Nico Essen en Gert van Dompsele van de Stichting Oktober '44. Dat was erg bijzonder.

Mijn 89-jarige oom, Wim van Beers, hij woont in Australië en is het nog enig levende kind van de 11 kinderen, heeft deze portefeuille nu in zijn bezit.

Jan is begraven in Ohlsdorf bij Hamburg; mijn oma zei hierover: "laat hem maar bij zijn mede lotgenoten liggen, dat komt hem toe".

Mijn moeder heeft samen met mijn broer een paar keer zijn graf bezocht en regelmatig bezoeken nichten en neven zijn graf. Vorig jaar heeft zijn broer Wim uit Australië zijn graf nog bezocht.

Onze nicht Lucie Pronk heeft een aanvraag gedaan voor een Stolperstein, een struikelsteen voor Jan.

Dit gedenkteken wordt geplaatst in het trottoir bij de vroegere woonhuizen van mensen die door de nazi's zijn verdreven en gedeporteerd. Op de steen komt met slagletters te staan: zijn naam, geboortedatum, deportatie datum, plaats en datum van zijn overlijden.

Binnenkort, de datum is nog niet bekend, zal deze steen worden gelegd voor het huis in de Willem Beukelsstraat 39 hs, in Amsterdam. Hierbij zal onze familie ook aanwezig zijn.

Ik vond het erg belangrijk om dit verhaal te vertellen, vooral ook omdat mijn moeder altijd zei: "dit mag nóóit, maar dan ook nóóit worden vergeten en blijf het altijd doorvertellen"!

Theo Feijen

Namens de heer Theo Feijen, inmiddels 88 jaar oud, vanavond is hij in ons midden.

Tijdens de oorlogsjaren was Theo een kind in de leeftijd tussen de 6 en 10 jaar oud. Samen met zijn zusje, een kind nog in de kinderwagen, ging hij wandelen. Uit de gracht had hij een stuk hout gevist.

Dit met als doel het te laten drogen, daarna klein te hakken en daarmee zijn moeder te voorzien van kachelhout. Toen hij met het stuk hout thuiskwam, na 'spertijd', werd hij gezien door een Duits soldaat. Deze soldaat richtte een geweer op Theo en zijn zusje. Een moment van onmacht, van angst.

Tijdens een gesprek kwam deze herinnering weer naar boven. Daarbij werd de vraag gesteld 'waarom richt een mens een geweer op een weerloos kind, waarom?' Je kunt heel fraai zeggen, je wordt mens in het aangezicht van een andere mens. Maar het is net zo waar, dat een mens met de macht van een geweer onmenselijk is ten opzichte van het zwakke kind. Het was een ontroerend, emotioneel moment en daarmee: een blijvend litteken.

LAAT JE STEM HOREN

Als burger van Europa hebben wij opnieuw een kans om enige invloed uit te oefenen op de toekomst van de Europese Unie door een stem uit te brengen tijdens de Europese verkiezingen op 6 juni.

Deze verkiezingen bepalen de samenstelling van het Europees Parlement, een sleutelinstituut dat wetten en beleid vormgeeft die invloed hebben op vele aspecten van ons dagelijks leven.

Met de oorlog in Oekraïne op de achtergrond lijkt Europese samenwerking en solidariteit met elkaar als Europese landen van groot belang. Waarom de Russen zichzelf op dit moment niet als Europees volk gedragen is voor mij een groot en pijnlijk raadsel.

Door te stemmen, draag je bij aan de versterking van de democratische waarden van de EU en hopelijk ook aan een nieuwe vrede. Je helpt ook mee aan het vormen van een Europa dat hopelijk gerechtigheid, gelijkheid en solidariteit bevordert. Naar mijn idee is dit juist ook een Christelijke opgave.

Laat je stem niet verloren gaan.

Als je op 6 juni verhinderd bent is er altijd het alternatief om iemand anders te vragen voor jou te gaan stemmen. Wie weet zit er bijvoorbeeld bij de koffie op de zondag wel een parochiaan die voor jou wil stemmen.

Er moet weer vrede komen in Europa en dat kan alleen met alle Europeanen samen. En het helpt als wij ook de Russen als Europeanen blijven zien. Christus zou ons niets anders voorhouden.

Tim Stok

NAAR LOURDES

met alle parochies van het samenwerkingsverband C&F

In januari 2024 hebben de Nederlandse bisschoppen laten weten dat het mooi zou zijn om voorafgaand aan het heilig jaar 2025 naar Lourdes te gaan als voor bereiding op dat heilig jaar in Rome.

Hier willen wij graag gehoor aan geven. Samen met Pater Yan Asa zijn wij in gesprek gegaan met Christoffel reizen, een oude organisatie met nieuw elan.

Zij organiseren sinds 2021 bedevaarten naar diverse plaatsen en dus ook naar Lourdes.

Van zondag 6 oktober tot maandag 14 oktober gaan wij met alle parochies van ons samenwerkingsverband Clara en Franciscus naar Lourdes.

Wij reizen heen met een comfortabele nachtbus naar Lourdes en komen daar maandag rond de lunch aan. Op zondag 13 oktober vertrekken wij met een dagbus naar Nevers. Hier overnachten wij in het klooster waar Bernadette ligt opgebaard. Op maandag rijden wij dan verder naar Nederland.

Samen op bedevaart gaan is een levensreis, maar ook een mooie gelegenheid om elkaar beter te leren kennen en zo samen de parochie zijn inhoud te geven.

Samen zijn wij in Lourdes, de plek waar hemel en aarde elkaar raken. Een plek waar Maria aan Bernadette vertelde dat God de Vader ons lief heeft.

Samen horen wij van de levensweg die Maria en Bernadette zijn gegaan. Misschien herkennen wij in hun weg door het leven onze eigen levensweg?

Die herkenning maakt deze parochiereis naar Lourdes bijzonder.

In Lourdes zullen wij samen zijn met pelgrims uit Woerden en het Groene hart en uit Amstelveen en Bovenkerk.

Naast ons eigen bedevaartprogramma zullen wij gezamenlijk als een Nederlandse groep de Heilige Eucharistie aan de grot vieren.

Daarnaast zullen wij deelnemen aan de processies en de internationale mis.

Iedereen kan aan deze reis deelnemen. Heeft u hulpmiddelen nodig zoals een rolstoel of rollator, dan kunt u deze in Lourdes lenen.

Wilt u Lourdes op een ander manier beleven, dan kunt u mee om een rolstoel te duwen van iemand die minder mobiel is.

De kosten van deze 9-daagse geheel verzorgde reis op basis van volpension, tweepersoons kamer en 6 nachten in 3* hotel Gloria bedragen € 945,00.

In de komende maanden gaan wij u uitgebreid informeren over deze mooie reis!

Yan Asa – pater svd
Bert Hilhorst, contactpersoon Christoffel reizen

OPBRENGST STEUN DE VASTENACTIE: SCHOON WATER OP WEST TIMOR

In het Hofnieuws van Maart/April heb ik u kunnen berichten dat de verkoop van de veertigdagenkalender een succes was met een opbrengst van € 150,00.

Bij dit bedrag komt dan nog eens € 75,00 van de sobere maaltijd na de mooie Gregoriaanse Vesper op 16 maart.
Totaal € 225,00

De collectes en donaties hebben voor deze Vastenactie totaal € 320,40 opgebracht.
De bedragen zijn overgemaakt ten behoeve van **Schoon water op West Timor**.

Op 26 April ontving ik dit bericht van Pater Yan. Hij heeft bericht gekregen van zijn parochie-pastor over het schoon water project op West Timor. Aldaar zijn ze nu bezig met het vormen van een team vrijwilligers die het project gaan uitvoeren in samenwerking met de lokale overste.
Het is de bedoeling dat de werkzaamheden in juni gaan starten.

Heel veel dank voor al uw bijdragen en hopen dat het team een goed begin mag maken met dit waterproject.

JdB.

PLANKEN MAAR NOG GEEN KERKBANKEN!

Misschien herinnert u zich dat ik enige tijd geleden een inzameling hield voor de elektriciteitsvoorziening van de jonge priesters in Embangweni, Malawi.

Een van hen, Edmond Nyoka, werkt nu in de St. Teresa Parish in Champira in het bisdom Mzuzu, waar de bisschop hem naartoe uitzond. Daar zet hij zich onvermoeibaar in voor de arme bevolking.

Zijn parochie telt veel kerk-gangers maar die kunnen lang niet allemaal in de kerk zitten, omdat er niet genoeg banken zijn. Er zijn genoeg planken en handige mensen, maar er is geen geld voor beslag zoals spijkers, nagels en schroeven. Voor de aanschaf van deze materialen zal **€ 200,-** volstaan. Wilt u helpen om dit bedrag bij elkaar te krijgen?

U kunt uw bijdrage storten op rekening **NL13 INGB 0000 1225 88** t.n.v. **Parochie HH. Martelaren van Gorcum**, onder vermelding van: *kerkbanken Malawi*. Alvast heel hartelijk dank namens father Edmond!

René van Eunen
Voorzitter Caritasteam Hofkerk Watergraafsmeer

VOOR VLUCHTELINGEN, VREEMDEN, WEES NIET NIEMAND

Zoals al vele jaren gebruikelijk is ook de advent in 2024 weer de maand van de gastsprekers. In de afgelopen jaren hebben we al veel boeiende en inspirerende thema's aan de orde gesteld. Dit jaar willen we aandacht besteden aan een thema, dat heel erg actueel is: **Vluchtelingen**.

Zowel in de politiek als op straat en in de huiskamer is het een "hot issue". Vluchtelingen, migranten. Iedereen heeft er wel een mening over en helaas is die mening de laatste tijd niet altijd even positief.

Vluchtelingen zijn van alle tijden. Ook in de bijbel komt de vluchteling veelvuldig voor: Noach moet op de vlucht voor het water, Abraham moet zijn woonstee verlaten op weg naar het “beloofde land”. Jacob slaat op de vlucht voor zichzelf en zijn verleden. Maar de bekendste Bijbelse vluchteling is wel het Kind Jezus, met zijn ouders op de vlucht voor Herodes.

Op internet vonden we het citaat: “Als mens zijn we altijd een vreemdeling in deze gebroken wereld”. Dat werd krachtig verbeeld door paus Franciscus, toen hij, kort na zijn verkiezing als paus, op het eiland Lampedusa de eucharistie vierde met een kelk, gemaakt van onderdelen van een vluchtelingenboot.

Kortom, over vluchtelingen en migranten valt veel te zeggen. Natuurlijk zijn er de vluchtelingen uit oorlogssituaties. Maar er zijn ook klimaatvluchtelingen. En natuurlijk de economische vluchtelingen en arbeidsmigranten.

Frank de Haas en ikzelf zijn op dit moment druk bezig mensen te benaderen die inspirerend over het thema vluchtelingen kunnen vertellen. Maar natuurlijk willen we niet alleen passief luisteren naar verhalen, we willen als parochiegemeenschap ook iets doen. Maar wat en hoe? Ook hiermee zijn we druk bezig.

In het volgende nummer van Hofnieuws hopen we hier uitgebreid op terug te komen.

Frans Woortmeijer

STEUN KINDEREN IN LIBANON!

Bukra Ahla was een project van de Belgische NGO SBOverseas voor Syrische vluchtelingen in Beirut, de hoofdstad van Libanon.

Het kleine Libanon herbergt bijna 2 miljoen vluchtelingen – vergelijkbaar met 9 miljoen vluchtelingen in Nederland!

In 2018 en 2019 hield de MvG-parochie sponsorlopen voor de school in Bukra Ahla. Een vreselijke explosie vond augustus 2020 plaats in Beirut's haven.

De MvG hield een snelle hulpactie, ook voor een vredesproject van Wadiaa Khoury: lid van de Maronitisch-Katholieke Kerk en hoogleraar vredes-educatie. Op 27 mei 2023 hervatten wij na de corona-periode de jaarlijkse Sponsorloop.

Intussen is SBOverseas door te weinig ondersteuning niet meer actief in Bukra Ahla, maar wèl in het Arsal-project in het Baalbek-district.

Dit project kunt u nu steunen door sponsoring van een kind voor € 45,- en een gezin voor € 130,-. In het najaar organiseren we dit verder.

Doet u mee?

Erika van Hove en Ari van Buuren

Zie <https://sboverseas.org/>. Contact via erika.vanhove@icloud.com

MET EEN BLOEMENGROET OMZIEN NAAR ELKAAR...

Opfleuren, troosten, feliciteren of bedanken: een bloemetje doet iedereen goed.

Heeft u iemand in gedachten voor de bloemengroet namens onze parochie gemeenschap, spreekt u mij dan aan of stuur een email. Mijn mailadres: jannekedebruin53@gmail.com

Graag doe ik ook een beroep op u om de bloemen eens weg te brengen. Ik reken op uw medewerking. Heel fijn en hiervoor mijn hartelijke dank.

Een gift voor het Bloemenfonds blijft welkom op IBAN: NL13 INGB 0000 122588 t.n.v. HH Martelaren van Gorcum, onder vermelding van Bloemenfonds.

In de afgelopen maanden ontvingen onderstaande mensen onze bloemengroet

3	maart	Jo Konijn	7	april	Adri Lechner
10	maart	Ida Bleeker	14	april	Joop de Kruijf
17	maart	Ans Wartenberg	21	april	Aleide Nypels
24	maart	Karin Appelboom	28	april	Mw. Jaakke
31	maart	Mary Fluonia	5	mei	Theo Feijen
			12	mei	Elianne en Roy Weijens

SINT FRANCISCUS VAN ASSISI

Zijn weg naar vrede - Deel 3 (slot)

Het afwerpen van rijkdom

In deel 2, zie Hofnieuws nummer 1 van januari, sloot ik af met te vertellen dat Franciscus zijn paard, kleding en wapenuitrusting had verkocht. Hij begon zijn rijkdom af te werpen, maar zonder deze bezittingen had hij nog geld en zelfs meer door de verkoop ervan.

Toen Franciscus Assisi nader-de, stopte hij bij het vervallen kerkje van San Damiano, dat een stukje heuvelafwaarts lag van de om-muurde stad Assisi, ongeveer een kwartier lopen. Hij wilde een arme priester die daar woonde, Pietro genaamd, al zijn geld geven. Pater Pietro weigerde geschokt het grote geldbedrag. Franciscus liet het geld achter op een diepe vensterbank die nog altijd te zien is.

Vanaf die dag nam hij zo veel mogelijk afstand van zijn vroegere leven. Veel mensen bekeken zijn daden met bevreemding.

PTSS (?)

Net als Franciscus maakten ook andere oorlogsveteranen een verandering door na hun ervaringen op het slagveld of in gevangenschap.

In de loop van de geschiedenis hebben vele soldaten psychische problemen ontwikkeld. Pas in de jaren zeventig van de vorige eeuw vonden psychologen de term posttraumatische stressstoornis (PTSS) uit, om deze geestelijke gezondheidsproblemen te definiëren.

Er zijn te weinig details in de vroege bronnen over Franciscus' leven bekend om te kunnen beoordelen of hij heden ten dage zou voldoen aan de criteria voor PTSS. Wel is duidelijk dat hij psychisch veranderd was en vroege documenten beschrijven zijn geleidelijke herstel.

Intense gebeden

In de tijd na zijn terugkeer naar Assisi, ging Franciscus met zijn beste vriend wandelen in het bos. Hij vertelde hem over zijn diepste angsten en verlangens. Daarna ging hij een grot binnen om te bidden, terwijl zijn vriend buiten bleef wachten.

Daar bevocht hij zijn innerlijke demonen en vroeg God om vergeving van zijn zonden.

De rest van zijn leven zou hij steeds de eenzaamheid van grotten en bossen zoeken om intens te bidden. Gebed hielp hem om de diepe ellende, wellicht geestesziekte, te boven te komen. Hij zou tot zijn laatste dagen een afkeer houden van oorlogsgeweld, wat hem mede zou vormen tot de unieke man die hij zou worden.

De onaanraakbare aangerakt

Een andere grote stap in de richting van bekering nam Franciscus toen hij in contact kwam met een melaatse man. De zieke stak zijn hand naar hem uit voor een aalmoes, maar hij kreeg meer dan dat. Franciscus kuste hem en werd overladen door een vredig gevoel, omdat hij zich afkeerde van zijn innerlijke strijd en zich meer richtte op de noden van de ander. Hij zou zich voortaan wijden aan het dienen van melaatsen en zag zijn beslissing om ze te omhelzen en daarmee zijn afkeer van hen te boven te komen als een vorm van boetedoening. Dit werd hét keerpunt in zijn leven. Door de onaanraakbare aan te raken riskeerde hij zijn eigen welzijn, want hij omhelsde immers iemand die door de maatschappij veracht werd.

Jezus' boodschap

De verandering die Franciscus stapsgewijs doormaakte, zou hem leiden tot het bekendste moment in zijn bekering. Het was het moment dat hij, eind 1205, geknield voor een geschilderd kruisbeeld bad in het bouwvallige, eeuwenoude kerkje van San Damiano. In de vroegste verhalen staat opgetekend dat Jezus vanaf zijn beeltenis aan het kruis sprak: "Franciscus, ga mijn huis herstellen dat, zoals je ziet, helemaal in puin ligt!" Dit wordt niet alleen gezien als een verzoek om het oude kerkje te restaureren, maar om de gehele christelijke Kerk te herstellen.

Vredestichter

Voordat Franciscus zijn missie geformuleerd had zou er nog wat tijd overheen gaan, maar dit bijzondere moment legde het fundament voor een dienstwerk van vrede en verzoening. De bekering van Franciscus was geworteld in het afwijzen van alle waarden die hem naar oorlog en gevangenschap hadden gevoerd.

Hij wilde met de nieuwe weg die hij insloeg zijn schuld uitboeten en zichzelf hervinden door radicale compassie te betonen. Zijn vrienden bespotten hem en vertelden dat hij niet goed wijs was. Maar Franciscus was juist wél wijs, hij keerde zich af van alles wat hem getraumatiseerd had en werkte aan zijn innerlijke vrede. De bevoorrechte zoon van een rijke koopman, die het ridderschap als hoogste goed had beschouwd, was herboren als vredestichter.

Dat wij, met vallen en opstaan, zijn voorbeeld mogen volgen. Vrede en alle goeds!

René van Eunen

Thema: De mens in de ruimte

Bij dit derde en tevens laatste thema van ons 11e seizoen kijken we naar de manier waarop mensen in de ruimte of op een andere planeet (over)leven. Wij hebben reeds twee films binnen dit thema vertoond waarin beklemmende situaties voorkwamen. De laatste film is luchtiger van toon, maar laat de kijker ook nadenken over een groot dilemma:

Donderdag 13 juni

Een Amerikaanse film uit 2016 met in de hoofdrollen Chris Pratt en Jennifer Lawrence.

Op een reis door de ruimte op weg naar een nieuwe woonplaats wordt passagier Jim 90 jaar te vroeg uit zijn kunstmatige slaap gewekt. Hij leeft vanaf dat moment in eenzaamheid op een gigantisch ruimteschip. Op een zeker moment bekijkt hij de andere passagiers die in kunstmatige slaap zijn en dan valt zijn oog op de knappe Aurora. Hij zou graag haar gezelschap ervaren. Wat moet hij doen? Alleen blijven of haar, zonder toestemming, wekken uit haar slaap?

12^e seizoen (2024/2025)

Na de zomer gaat in oktober het 12^e seizoen van start. Het thema zal dan zijn 'Maakt geld gelukkig?', een eeuwenoude vraag. In drie zeer uiteenlopende en bijzondere films uit respectievelijk 2008, 1966 en 1984 gaan we bekijken of en hoe de hoofdrolspelers een antwoord krijgen op deze vraag. Nadere informatie over deze films krijgt u in een komend Hofnieuws. Noteert u vast de data van onze filmvertoningen in uw agenda: 10 oktober, 14 november en 12 december.

Filmavonden

Onze filmavonden starten zoals gebruikelijk om 19:30 uur met koffie, thee en wat lekkers en om 20:00 uur begint de film. Ari van Buuren ontfermt zich over de inleiding en het nagesprek. We drinken aan het einde van de avond nog een glaasje met elkaar waarbij er ook gelegenheid is tot napraten.

Wij vertonen de films in de Zoetmulderzaal. U kunt hiervoor de ingang van de pastorie aan de voorkant van de kerk gebruiken. U moet aanbellen bij de bovenste bel. Wij vragen een kostendekkende bijdrage van € 5,-.

I.v.m. rechten mogen wij in Hofnieuws geen filmtitels openbaar maken. Wilt u meer over de films of titels weten dan kan dat door een email te sturen naar: hofkerkfilms@outlook.com of door navraag te doen bij één van ons in de kerk. Wij heten u graag welkom op onze filmavonden!

René van Eunen
mede namens Ari van Buuren, Liesbeth Wijkhuizen en Ben Steggerda

WERELDWINKEL ON TOUR...

Stichting Vrijwilligerscollectief Het Elsengroen, Wereldwinkel Diemen heeft ervoor gekozen om zijn bedrijfsvoering te wijzigen.

Wereldwinkel Het Elsengroen gaat verder met alleen kramen op locatie, **WERELDWINKEL ON TOUR!**

Helaas is ondertussen de verkoop vanuit de Wereldwinkel-bus gestopt. Wij, vrijwilligers van Wereldwinkel Het Elsengroen hopen u in de toekomst op één van onze kramen te mogen blijven ontmoeten.

In 2024 staat Wereldwinkel Het Elsengroen met een kraam in de Hofkerk:

- 30 juni 2024
- 27 oktober 2024
- 28 juli 2024
- 24 november 2024
- 25 augustus 2024
- tijdens de Kerstallententoonstelling 2024/25
- 29 september 2024

Wij verkopen fairtrade en duurzame artikelen en een assortiment aan food producten o.a. koffie en thee. Bij vragen of bestellingen hoor ik het graag.

Een fairtrade en duurzame groet,
Jolanda Merks, tel. 0630655812
Cadeauwinkel van de Wereld-Wereldwinkel Het Elsengroen

FAMILIEBERICHTEN

Overleden

Gerda de Kruij-Oosterbaan uit Duivendrecht. Zij overleed 11 maart jl. op 84-jarige leeftijd.

Van Jacqueline Distelbrink vindt u hierna een kort in memoriam van haar dochter Mathilde.

In Memoriam **Jacqueline Distelbrink-Hageman**

Op 23 augustus 1927 werd Jacqueline geboren in de Amsterdamse Waverstraat, als middelste van 3 kinderen. Op eenjarige leeftijd verhuisde zij met haar gezin naar de Linnaeushof 80 hs. Van haar 6e tot 26e woonde ze op Linnaeushof 65.

Toen ze trouwde met Gerard Distelbrink op 26-jarige leeftijd verliet ze de Linnaeushof, om er op haar 34e jaar weer terug te keren, nu op nr. 62 hs. Toen het huis te klein werd met 9 kinderen, verhuisde ze op 44-jarige leeftijd met haar gezin naar nr. 97. Jacqueline noemde zich dan ook met recht een echte "Hofdame".

Ze had een groot organisatietalent want het huishouden liep op rolletjes, soms geholpen door haar moeder met aardappelen schillen, totdat er een aardappelschilmachine werd aangeschaft.

Gerard haar man, zat lange tijd in het parochiebestuur en ook in het Dekenaal Pastoraal Overlegorgaan.

Toen er een aantal kinderen uit huis gingen, kwam er wat meer ruimte en tijd voor borduren en puzzelen. Pastor Ton Hoedemaker zorgde ervoor dat Jacqueline ging tennissen, eerst op de tennisbaan op de Hof, later elders. Dat heeft ze lange tijd gedaan totdat ze op haar 80ste ten val kwam op de tennisbaan, naar later duidelijk werd, vanwege evenwichtsproblemen.

Jacqueline heeft ook jarenlang het Hofnieuws rondgebracht en koffie geschonken in de zijbeuk. Toen Gerard, haar man vrij plotseling overleed in 2005, kreeg ze een moeilijke tijd; ze had haar hele leven voor anderen gezorgd, maar had niet geleerd om alleen voor zichzelf te zorgen. Uiteindelijk vond ze hierin een modus en heeft ze nog 17 jaar alleen gewoond. Totdat in maart 2022, op ruim 94-jarige leeftijd, haar gezondheid zo achteruit ging dat zij, aanvankelijk tijdelijk, in de Wijkkliniek Ebenhaezer van Cordaan werd opgenomen.

In Ebenhaezer werd zij bediend omdat de verwachting was dat ze zou gaan sterven. Ze is daarna echter nog 7 maanden met goede zorg in de Zorgherberg aan de Polderweg geweest, waar ze weer redelijk opknapte. Helaas voor haar, niet genoeg om weer alleen naar huis te kunnen.

Jacqueline heeft daarna nog zo'n 14 maanden in Berkenstede in Diemen gewoond, wat voor haar niet makkelijk is geweest. Haar zelfstandigheid was zij kwijt en kon niet meer alles doen wat ze wilde. Maar haar leven was nog niet klaar en zij vond een manier om er mee om te gaan. Haar motto was: "wat je wil, dat kan je". Haar dagen vulde zij met haken en communiceren met haar kinderen via whatsapp op haar tablet. Tot een dag of tien voor haar overlijden las zij nog de koppen van de krant en het digitale nieuws. Een maagbloeding werd haar uiteindelijk fataal, waarna ze op 23 maart jl. is overleden. Een krachtige vrouw, een voorbeeld voor ons allen.

Mathilde Distelbrink

Fred Jaakke 1938-2024

Op Goede Vrijdag overleed Fred Jaakke, vanaf 1971 parochiaan en tot 2002 actief in de parochie.

In 1971 verhuisde de familie Jaakke vanuit de Jordaan naar Linnaeushof 19-hs. Al in 1972 vroeg pastor Ton Hoedemaker of Fred niet zitting wilde nemen in de Bouwcommissie samen met Henny Schaap, die al lid was van deze commissie. Hij volgde Ad Kroese op die tot die tijd de parochie adviseerde over bouwkundige kwesties samen met Henny Schaap. Daarnaast kwam Fred in de Financiële Commissie, samen met Tim Stok, Ad Kroese, en G.J. Blokdijk.

Fred kwam uit een gezin van 9 kinderen met twee pleegkinderen. Zijn vader werkte als meubelmaker. Fred moest meewerken in het bedrijf, aanvankelijk als timmerman. Tijdens zijn huwelijk met Martina van der Poel ging hij bouwkunde studeren aan de Technische Hogeschool in Delft. Hij werd tenslotte technisch directeur van de RK Woningbouwvereniging Het Oosten in Amsterdam.

In 1979 werkte Fred samen met Jan Blaas, Theo Schaap, de financiële man G.J. Blokdijk en Joke van Wel aan de inrichting van de Koffiebeuk. Rond 1981 kwam Kees de Haan bij de bouwcommissie. In de jaren 80 ontstonden er grote bouwkundigen problemen in de Hofkerk. De gordingen, de balken in het dak, bleken in de noordtransept verrot.

Aannemer Paternotte pakte deze klus aan. Later bleken de gordingen in de westgevel (de voorgevel) ook verrot. De voorgevel bleek los te staan van het kerkgebouw. De bouwcommissie heeft deze problemen opgelost door de gordingen op een speciale wijze in de draagmuren te bevestigen. Deze constructie was zo goed dat deze tijdens de grote restauratie in 2002 niet aangepast behoefde te worden.

Fred en Kees de Haan hadden in hun werk regelmatig contact met Frans Boogers, de restauratie-architect van de Sint Nicolaaskerk. De Bouwcommissie, bestaande uit Fred, Henny Schaap en Kees de Haan durfde het rond 2002 aan om samen met Frans Boogers, de grote restauratie van de Hofkerk aan te pakken. Na de voorbereidingen trokken Henny Schaap en Fred zich terug uit de Bouwcommissie. Fred wilde even wat rust na de hectische tijd als technisch directeur van Het Oosten.

Fred heeft veel voor de parochie betekend.

Wim Nypels

Overleden is op 28 april Mevrouw M.J. Verbeek-Fiegen, Lamarckhof 12. Zij werd geboren op 20 februari 1939.

Geboren

Op 1 mei is Loes geboren. Ze is de dochter van Esther Weijens en Mark Schuffelen. Welkom in deze wereld, Loes!

LITURGIEKALENDER

zondag 26 mei 10.30 uur	Heilige Drie Eenheid Woord- en Communieviering A.van Buuren	LWM
zondag 2 juni 10.30 uur	Feest van het Heilig Sacrament Eucharistieviering Pater M. Jehandut en E. van Hove	PeeBee kinderkoor
zondag 9 juni 10.30 uur	10^e Zondag door het jaar Woord- en Communieviering A.van Buuren	Meerklank
zondag 16 juni 10.30 uur	11^e Zondag door het jaar Eucharistieviering H. Janssen en F. de Haas	Jubilemus Domino
zondag 23 juni 10.30 uur	12^e Zondag door het jaar Woord- en Communieviering P. van der Elst	LWM
zondag 30 juni 10.30 uur	13^e Zondag door het jaar Regioviering Clara & Franciscus Pater M. Jehandut, A. van Buuren, J. de Bruin en afgevaardigden van de andere locaties C&F	Samenzang m.m.v. de koren MvG
zondag 7 juli 10.30 uur	14^e Zondag door het jaar Woord- en Communieviering F. de Haas TUINFEEST MARTELAREN	PeeBee kinderkoor
zondag 14 juli 10.30 uur	15^e Zondag door het jaar Eucharistieviering Pater M. Jehandut	Samenzang
zondag 21 juli 10.30 uur	16^e Zondag door het jaar Woord- en Communieviering A.van Buuren	Samenzang
zondag 28 juli 10.30 uur	17^e Zondag door het jaar Eucharistieviering Pater B. Wooning en J. de Bruin	Samenzang

Alle hierboven genoemde tijden, voorgangers en koren
zijn onder voorbehoud, er kunnen nog wijzigingen plaatsvinden.
Raadpleeg a.u.b. de website van de parochie voor de laatste informatie.